

Na světě je málo radosti, protože nežijeme v přítomnosti, ale v představě o tom, co přijde v budoucnosti, upozornila v Telči Anna Hogenová

Ve středu 22. května zavítala do Telče profesorka filozofie pedagogické a teologické fakulty Univerzity Karlovy, fenomenoložka Anna Hogenová. Jak sama přiznala v úvodu své přednášky, byla to její první návštěva našeho města a neskryvala hlubokou úctu k jeho dlouhé historii a kráse. Ve své skoro tříhodinové přednášce se snažila zaplněnému sálu univerzitního centra přiblížit, co znamená filozoficky dnešní doba, ve které žijeme.

Ve svém výkladu jakoby nás všechny jsoucí a přítomné přenesla mimo prostor a čas. Potkali jsme velké filozofy od Platóna, Aristotela až po Heideggera či Patočku. Rozmlouvali jsme o politice, kultuře, spravedlnosti, pravdě i svědomí. Seděli jsme s Hannah Arendt u soudu s Adolfem Eichmanem a běhal nám mráz po zádech, když jsme si uvědomovali, jak nic v dnešní době není jednoznačně dobré a špatné, jednoznačně pravdivé a nepravdivé. Že žijeme Nietzscheho teorii o podstatě lidského bytí, kterou je vůle k moci. „Podstatou člověka se stává neustálý závod se sebou samým a druhými lidmi. Tento závod nás velmi vysiluje a přináší mnohdy vyhoření. A takovému člověku schází opravdová radost.“ říká Anna Hogenová.

Platón nám ukázal, jak je proto důležité pečovat o svou duši. Procedil nás, otrásl s námi, proslal vše nepodstatné, aby usebral tu mnohost kolem nás do jednoduchosti, podstatnosti duše. Utkal z nás člověka, který nehledá sebepotvrzení v očích těch druhých, ale sám v sobě. Člověka, který vše usebrané dokáže také uvlastnit. S takovým člověkem pak Levinas hledá cestu z postmoderní doby, kdy se z vůle k moci stává vůle k vlastní vůli, člověk otrokem předem určené budoucnosti, a učí ho asymetrické zodpovědnosti za druhé, která si nemá být rovna, ale která má být větší, než zodpovědnost druhého za mne.

Takový člověk chápe, že ty nejdůležitější věci v životě nejsou předměty, a proto je nemůžeme popsat logickým způsobem a tak je poznat. Ty nejdůležitější věci pochopíme v tom, jak nám chybí. Hogenová upozorňuje, že je důležité na to nezapomínat ani v dnešním vzdělávacím systému a neredukovat ho jenom na vypočítávání budoucnosti. Je důležité v něm nezapomínat na péči o duši, protože naše životní štěstí záleží především na tom, kolik bytí jsme schopni do sebe usebrat a uvlastnit. A z toho žít pak má smysl.

A já děkuji Lucce Váchové, která vymyslela a zorganizovala toto vskutku nevšední odpoledne, díky kterému jsme zase jednou mohli být tak trochu na větvi.

Hana Hajnová

Telčské listy 07 2019